

Tidsskriftets redaktion

Fra og med udgivelsen af nærværende hæfte af Nordisk Tidsskrift for Kriminalvidenskab træder jeg tilbage som tidsskriftets hovedredaktør, en post som jeg har beklædt i mere end tyve år. Tilbagetrædelsen er tilstrækkeligt motiveret ved langvarigheden af min virksomhed på dette felt. Der trænges til frisk blod i arbejdet med de redaktionelle anliggender. Intet er da mere naturligt, end at posten overgår til min efterfølger som professor i kriminalret ved Københavns Universitet Knud Waaben.

Hertil kommer, at tidsskriftet står overfor en udvidelse af sit arbejdsområde, idet det er tanken, at visse dele af det stof, der i en årrække var publiceret i Nordisk kriminalistisk Årsbok, overføres til nærværende tidsskrift.

I denne sammenhæng skal også peges på det ønskelige i, at de internordiske kontakter, med hvilke Waaben er særlig fortrolig, bliver så effektive som muligt.

Med hensyn til tidsskriftets almindelige linie og kriminalpolitiske holdning er der grund til at antage, at nybesættelsen af chefredaktionsposten ikke vil betyde nogen principiel ændring i tidsskriftets ideologi. Målsætningen kan sikkert nu som før findes i de udtalelser af samtlige formænd for de nordiske kriminalistforeninger, som blev offentliggjort i NTfK 1949, s. 1 ff.

Lad mig ved denne lejlighed blot erindre om, at professor Johs. Andenæs dengang udtalte:

„Måtte tidsskriftet i endda høyere grad enn før bli en livlig børs for utveksling av ideer og erfaringer om den rette behandling av det samfunnsproblem, som kriminaliteten utgjør.“

Må jeg slutte med en varm tak til alle dem, der i de forløbne år har bidraget til tidsskriftets trivsel og til at give det en nu fastlagt sikker position i den nordiske kriminalvidenskab og kriminalpolitik.

Stephan Hurwitz.

Mange af dette tidsskrifts læsere kan sikkert endnu genkalde sig den følelse af forventning hvormed de modtog det første hæfte af årgang 1949. Vel var titlen blevet en anelse tungere; „Nordisk Tidsskrift for Strafferet“ var jo det gamle navn, og skønt „strafferet“ aldrig har lydt som nogen festlig fanfare, kunne „kriminalvidenskab“ næsten virke som om både skribenter og læsere skulle forpligtes over evne. Men man bemærkede også at tidsskriftet i det ydre var blevet stemt i en lysere tone, og at der med den nye ordning var forbundet en redaktionel målsætning der af alle måtte opfattes som rigtig og frugtbar. Der var god mening i et navneskifte.

Først og fremmest var forventningerne knyttet til den nye hovedredaktør, professor Stephan Hurwitz, som i en sjælden grad havde forudsætningerne for at få tidsskriftet til at tjene et bredt samvirke mellem alle de kriminalistiske faggrupper. Han havde sin rod i den gode strafferetlige tradition, var levende interesseret i det kriminalpolitiske reformarbejde og kunne samtidig tale med vægt og sagkundskab på kriminologiens vegne, — herom vidnede bl. a. den omfattende og grundige fremstilling i bogen „Kriminologi“, der var kommet året i forvejen.

Gennem 21 år har professor Hurwitz nu virket for at fastholde den redaktionelle linie og det indholdsmæssige niveau som han dengang havde for øje. Som læserne ved, er det et arbejde som Hurwitz i det meste af sin redaktørperiode — siden 1955 — har varetaget sideløbende med sin ansvarsfulde stilling som Folketingets ombudsmand. Det er forståeligt at han har næret et ønske om at blive afløst som redaktør. På de nordiske kriminalistforeningers vegne bringer jeg Hurwitz en hjertelig tak for en indsats som vi alle vurderer meget højt. Det er en glæde at kunne tilføje at Hurwitz fortsat vil tage del i tidsskriftets anliggender som medlem af redaktionskomiteen.

Jeg takker samtidig for den tillid som først Dansk Kriminalistforenings bestyrelse, dernæst de øvrige nordiske kriminalistforeningers styrelser har vist mig ved at overlade mig hvervet som hovedredaktør. Der er — som de foregående bemærkninger forhåbentlig klart nok viser — ikke nogen grund til at fremsætte programmer vedrørende tidsskriftets almindelige kurs. Den er allerede klart afstukket. Det er en redaktørs pligt at sætte sit præg på et tidsskrift, og herom vil jeg naturligvis forsøge at gøre mig nogle tanker. Men i meget væsentlig grad er tidsskriftets kvalitet bestemt af andres interesse for dets trivsel, deres vilje og evne til at arbejde med problemerne, deres lyst og lejlighed til at gribe pennen eller hvad de ellers skriver med. Jeg håber på en betydelig aktivitet indenfor både strafferetlige, kriminalpolitiske og kriminologiske emnekredse. Det er karakteristisk for „Nordisk Tidsskrift for Kriminalvidenskab“ at der her mødes skribenter og læsere af meget forskellig indstilling. Kriminologer kan være forholdsvis lidt interesserede i love, domme og andet juridisk stof; kriminalister fra det praktiske retsliv og kriminalforsorgen føler sig undertiden lidt fremmede overfor den bearbejdelse af kriminalitetsproblemerne som kommer fra de kriminologiske værksteder. Forhåbentlig vil der være enighed om at der må være plads for bidrag fra hele området; hvad man savner i eet hæfte kommer måske i det næste. Men bredde og variation kan, ligesom kvalitet, kun tilsiges indenfor grænserne af det stof som fremkommer spontant eller lader sig op-søge hos teoretikere eller praktikere der har noget at meddele.

Jeg håber at der kan opnås et godt samarbejde med tidsskriftets redaktionskomite og med andre som kan hjælpe med råd eller dåd. Fra norsk side er det meddelt at professor Johs. Andenæs, som nu er rektor for Oslo Universitet, trækker sig tilbage fra redaktionskomiteen og afløses af professor Nils Christie. Redaktionen takker professor Andenæs for hans mangeårige interesserede deltagelse i redaktionsarbejdet.

Som det er nævnt ovenfor af professor Hurwitz og nærmere omtales nedenfor af Svenska Kriminalistföreningens formand, justitierådet Carl Holmberg, er der truffet en aftale om at „Nordisk kriminalistisk Årsbok“ skal ophøre og dens stof overgå til dette tidsskrift. Jeg håber at det både i den forestående overgangsperiode og på længere sigt skal lykkes at iværksætte denne ordning på tilfredsstillende måde. Jeg finder grund til ved denne lejlighed at bringe Svenska Kriminalistföreningen en tak fra alle de nordiske kriminalistforeninger for den lange række af nordiske årbøger som man fra svensk side har præsteret. Rækken indledtes i 1936; årbogen har bragt talrige foredrag og mødeindlæg som har bidraget væsentligt til den faglige diskussion, og rækken af årbøger vil også efter den nye ordnings gennemførelse blive stående som en indsats af varig betydning.

Knud Waaben.

De nordiska kriminalistföreningarna har sedan många år nära samarbetat. Samarbetet har kommit till uttryck inte minst genom föreningarnas publikationer. En gemensam årsbok med redovisning av förhandlingar vid årsmöten och andra sammankomster har utgivits sedan 1936, och från och med 1949 har Nordisk Tidsskrift för Kriminalvidenskab varit ett gemensamt organ för medlemmarna i föreningarna.

Formerna för publiceringsverksamheten har under det senaste året diskuterats inom föreningarnas styrelser. En anledning härtill har varit de ökande kostnaderna för verksamheten. Men framför allt har bakgrunden varit önskemål att nå fram till en snabbare publicering av vad som förekommit vid årsmötena. Överläggningarna har nu resulterat i en överenskommelse som innebär att i fortsättningen skall utges endast en publikation för föreningarna.

Särskild årsbok kommer alltså inte att utges hädanefter. I stället skall vad som förekommer vid föreningarnas årsmöten publiceras i Nordisk Tidsskrift för Kriminalvidenskab. Tryckningen av varje förenings årsmötesförhandlingar skall ske så snart som möjligt efter det årsmötet hållits. Därvid skall huvudanförandena återges i sin helhet. I övrigt skall diskussionen vid årsmötena återges i referat vars omfattning bestämmas av

vederbörande styrelse. Materialet från Kriminalistföreningen i Finland skall tryckas på svenska och finska. Avsikten är inte att minska tidskriftens övriga innehåll. Publiceringen av årsmötesförhandlingarna skall innebära en ökning av tidskriftens omfång. Fortsatta överväganden skall ske beträffande i vilken form kännedom om den nordiska kriminalpolitiska debatten skall spridas till en vidare internationell läsekrets.

Den nya ordningen för publiceringen skall tillämpas från och med årsmötena 1968. De förhandlingar från tidigare årsmöten som ännu ej publicerats kommer att tryckas i två avslutande band av årsboken, omfattande åren 1964—1966 samt år 1967 med det sjätte nordiska kriminalistmötet.

Det är styrelsernas förhoppning att den träffade överenskomsten skall leda till att kriminalistföreningarnas diskussioner skall snabbare än hittills bli tillgängliga för alla medlemmar och bli inlägg i den aktuella offentliga debatten, utan att man fördenskull förlorar den överblick över samarbetet mellan Nordens kriminalister som hittills erhållits genom årsböckerna. Nordisk Tidsskrift for Kriminalvidenskab framträder hädanefter i än högre grad som det gemensamma organet för de nordiska kriminalistföreningarna.

Carl Holmberg.